Un ADN destarotat

A Dalí li han clavat mil i un epítets. Però, de moment, no l'han pogut qualificar de pare. I mira que ja ho han provat: fa anys, es passejava per Figueres un tipus guarnit amb barretina i bigotis en punta, que deia ser-ne fill il·legítim. L'intent no va passar mai de l'estirabot.

La demanda de Pilar Abel, en canvi, cueja pels jutjats des de fa temps. Ahir, el seu cas va fer un gir inesperat, després que una magistrada madrilenya reclamés a la Fundació Gala-Dalí restes del cos del pintor per analitzar-les.

La petició té un punt d'irònic, perquè Dalí reivindicava la descoberta de l'ADN com la troballa més important de la seva època. I va incloure les seves espirals en quadres com La batalla de Tetuan. Per això, que ara li vulguin rebregar l'ADN és una manera sorprenent de culminar la seva passió pels treballs científics de Watson i Crick.

No ens esverem, però. Està força acreditat que Dalí no volia tenir fills. «Em causaria horror tenir un fill –deia–, perquè seria un cretí. Tots els fills dels genis són una catàstrofe. No en vull tenir perquè no sabria què fer-ne». Amanda Lear hi afegia que el pintor era impotent i que creia que els genis no havien de reproduir-se: «T'imagines el fill de Miquel Àngel conduint un taxi?».

I algú s'imagina la filla de Dalí fent de vident televisiva?? Haurem d'esperar a la resolució de la magistrada per descobrir-ho. Mentrestant, ens podem entretenir amb el Tarot que va dissenyar Dalí. Té unes quantes cartes que, a qualsevol paranoic crític, avui li semblaran profètiques: el Boig, els Amants, la Mort, la Torre, el Judici, la Reina d' Oros?

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2017/06/28/adn-destarotat/853883.html?utm_source=rss